

DIKKE FREDDY IN HET ZILVER

Erik Vlaminck

DIKKE FREDDY
in het zilver

Wat vindt u van dit boek? Vertel het ons
@vrijdagboeken met #vrijdagboeken

© 2018 – Erik Vlamincx & Uitgeverij Vrijdag
Jodenstraat 16, 2000 Antwerpen
www.uitgeverijvrijdag.be

Omslagontwerp: Dooreman
Vormgeving binnenwerk: theSWitch, Antwerpen

NUR 325
ISBN 978 94 6001 691 2
D/2018/11.676/421

e-boek ISBN 978 94 6001 692 9

Niets van deze uitgave mag door middel van elektronische
of andere middelen, met inbegrip van automatische
informatiesystemen, worden gereproduceerd
en/of openbaar gemaakt zonder voorafgaande schriftelijke
toestemming van de uitgever.

Aan de politiecommissaris te Antwerpen

Antwerpen, 14 september 1993

Geachte heer,

Ondergetekende is een dagelijks gebruiker van café
De Nachtegael op het Sint-Jansplein te Antwerpen en
is ter plaatse bekend onder de titel: Dikke Freddy.

Mits betaling van één glas bier mag ik, en ver-
schillende kennissen van mij, in bovenvermeld eta-
blissement van 1 uur 's nachts tot 6 uur 's morgens
de vermoeide kop op tafel leggen om aldus van enige
nachtrust te genieten. Om 6 uur 's morgens kan ik
er, andermaal na het nuttigen van een consumptie,
gebruik maken van de sanitaire installatie.

Een van uw ondergeschikten heeft thans de uit-
baatster verplicht om een wekelijkse rustdag in acht
te nemen.

Meneer de commissaris, gezien het vele menselijke
leed dat met dergelijke wekelijkse rustdag gepaard zou
gaan, wil ik u bij deze verzoeken om café De Nach-
tegael een uitzondering toe te staan. Zo niet dient u
tenslotte ook een wekelijkse rustdag op te leggen aan
bijvoorbeeld het restaurant Quick op het Astridplein,
de Belgische Spoorwegen, cinema Calypso op de De
Keyserlei, de BRT, en ga zo maar door.

In vertrouwen dat ik in de toekomst ook in de
nacht van maandag op dinsdag een nachtrust zal blij-
ven kennen, verblijf ik met hoogachting,

Aan de redactie van *Gazet van Antwerpen*

Antwerpen, maart 1995

Mijne heren,

Ik kom u te schrijven met de dringende vraag om uw gazet te verbeteren.

Zoals coureurs die in de zomer bergaf rijden, steek ik in de winter een gazet onder mijn hemd om niet van de kou te vergaan, en het is dan vervelend te moeten vaststellen dat én mijn hemd, én mijn borstkas, én mijn buik pekzwart worden van uw redactionele bijdragen. Daarenboven stinkt mijn lichaam na het dragen van de *Gazet van Antwerpen* zodanig naar petrol dat ik vrees vuur te vatten wanneer ik mijn sigaret aansteek.

Ik zou zeggen: ga in de leer bij *De Morgen*. Die gaf vroeger nog meer kleur af dan uw gazet en die stonk uren in de wind naar ammoniak. Tegenwoordig is daar geen geurtje meer aan en kleur heeft *De Morgen* ook niet meer.

Maar vermits alleen uw gazet gemakkelijk te vinden is op mijn ronde kom ik u beleeft te verzoeken maatregelen te nemen.

Ik dank u bij voorbaat met hoogachting,

Aan de Procureur des Konings te Antwerpen

Antwerpen, augustus 1995

Geachte heer Procureur,

Ondergetekende, De Meester Frederik, vaak aangesproken als Dikke Freddy en ter stede verblijvend, wil met deze riposteren op het proces verbaal dat ik van uw hand mocht komen te ontvangen.

Ik ben op de dag voor de datum die in uw proces vermeld wordt bij toeval in slaap gevallen op het Astridplein. Daarbij was mij de pet van het hoofd gegleden. Wakker wordende constateerde ik dat talrijke voorbijgaande vrouwen ongevraagd geld in de aldaar liggende pet wierpen.

De dames in kwestie bleken weer te keren van een theatervoorstelling genaamd *The Chippendales*. Het bleek hier te gaan om een voorstelling waarbij naakte mannen dansen voor een aangekleed publiek van vrouwelijke kunne. De omgekeerde wereld als het ware en het bewijs dat de wereld in de afgrond zakt.

Gezien het vele geld dat ondergetekende ongevraagd in de pet werd geworpen, heb ik mij de volgende dag opnieuw ter plaatse begeven, wetende dat er aldaar opnieuw een voorstelling van voormelde artiesten zou plaatsvinden. Om meer aan de wensen van mijn cliënteel te voldoen, heb ik op vraag van een mij onbekende dame die gekleed was in een pelsjas, mij eerst gedeeltelijk en vervolgens, op de onderbroek na,

geheel ontkleed. Ondergetekende houdt staande dat hij dit geenszins deed om de openbare orde te verstoren.

Het is mijns inziens discriminatie dat The Chippendales zich wel in het openbaar mogen ontkleden en ik niet. Ik zou u dan ook willen verzoeken mijn proces verbaal met het gesorteerd huisvuil mee te geven.

Ik dank u daarbij met de meeste hoogachting,

**Aan Wivina De Meester,
minister van Volksgezondheid**

Antwerpen, juli 1996

Mevrouw,

Ik heb in mijn leven al veel last van mijn tanden gehad, en ben heden ten dage nog slechts eigenaar van zeven exemplaren. De laatste jaren zijn daarmee betrekkelijk weinig problemen voorgevallen. Maar in die toestand is sinds kort verandering gekomen. Hef-tige tandpijnen zijn beginnen op te treden. Om niemand op kosten te jagen, is van bij het begin geprobeerd om bovenvermelde tandpijnen te lijf te gaan met spoelingen met diverse alcoholhoudende spiritualiën. Gedurende korte tijd heeft dit geholpen. Vervolgens hebben de pijnen de bovenhand genomen zodanig dat een bezoek aan een tandarts niet langer kon worden uitgesteld.

De tandarts in kwestie, de heer Muylaert Chris, heeft de problemen onderzocht en is tot de pijnlijke constatacie gekomen dat de enige mogelijke oplossing voor het wegwerken van de bovenvermelde tandpijnen erin bestond om twee van de zeven overblijvende tanden te verwijderen. Bij wijze van bezuiniging en om mij niet verder in de miserie te duwen, zou de verwijdering van de twee tanden door de heer Muylaert Chris in één keer kunnen gebeuren.

De ene tand is gemakkelijk gekomen. De andere

is in diverse stukken gebroken en is niet zonder moeilijkheden in de tang genomen, wat er mijn inziens op wijst dat hij nog niet helemaal ten dode opgeschreven had moeten zijn.

De echte problemen zijn maar begonnen bij de voorlegging van het boekje van de christelijke ziekenkas. De heer Muylaert Chris hield staande dat men voor het trekken van tanden de volle pot moet betalen. Kortom: men kan niet trekken voor het trekken van tanden. Deze feiten hebben volgens Muylaert Chris geen uitstaans met de christelijke ziekenkas. Ook bij de sociale en bij de liberale ziekenkas kan men niet trekken voor het trekken van tanden. Volgens Muylaert Chris is het de regering en niet de tandartsenbond die beslist heeft dat het trekken van tanden geld moet kosten.

Mevrouw de minister, ik zou u bij deze dan ook met aandrang willen vragen een betere regeling voor het trekken van tanden te voorzien. Het is niet eerlijk dat een rijke mens die zijn tanden à volonté kan laten plomberen daarvoor wel terugtrekt van de ziekenkas en dat een arme mens die zijn tanden moet laten trekken de volle pot moet betalen.

Ik zou u nog andere problemen kunnen voorleggen, want ik ken problemen genoeg, maar bovenvermeld probleem is dringend want bij de drie resterende tanden onderaan treedt regelmatig een kloppende pijn op.

Ik dank u met verkleefde hoogachting,

Aan de directie van de BRT

Antwerpen, augustus 1996

Mijne heren,

Ik ben er voor kort mee geconfronteerd dat volgens de wetten van dit land een mens die bij een tandarts zijn tanden moet laten trekken geen frank restitutie van de ziekenkas kan krijgen. Ik kan verstaan dat u de wetten van dit land niet kunt laten wijzigen, maar als openbare televisiepost zou u wel een voorlichtingscampagne kunnen voorzien en wel betreffende het volgende.

Een van mijn betere vrienden, de genaamde Jacques Vermeiren (bijgenaamd Jaak-de-Botsauto, en dus niet te verwarren met de artiest in uw dienst), komt mij te vertellen dat hij in geval van nood zijn tanden altijd bij een huisdokter laat trekken en dat hij, wanneer hij zijn tanden bij een huisdokter laat trekken, wel kan trekken van de ziekenkas, simpelweg omdat huisdokters andere geheime nummers op de bescheiden van de ziekenkas kunnen invullen dan tandartsen.

Bovendien kunnen huisdokters naar zijn zeggen beter tanden trekken dan tandartsen vermits tandartsen eigenlijk gebuisde huisdokters zouden zijn, iets waar ik niet van zou verschieten gezien de moeilijkheden die ik al heb gehad met de heer Muylaert Chris, licentiaat in de tandheelkunde, die mij volslagen heeft mismeeesterd.

U zou dus bijvoorbeeld voor het goed van de Belgen voor en na het weerbericht een filmpje kunnen laten zien met de boodschap:

voor het trekken van tanden
zonder kosten en tandengeknars
ga bij uw huisarts.

Ik dank u voor uw bereidwillige medewerking,

Aan de directeur-generaal van de Kredietbank

Antwerpen, De Nachtegael,
14 december 1996

Geachte heer,

Ik heb mij heden aangeboden in uw kantoor in de Diepestraat en heb daar vernomen dat het mij onmogelijk is om bij uw bank een rekening te openen omdat ik slechts genierter zou zijn van een bestaansminimum en niets meer. En u noemt zich dan, met hoogachting, 'De bank van hier', awel merci.

Aan de firma Reizen Neckermann

Antwerpen, april 1997

Geachte heer Neckermann,

Via opschriften op alle vuilbakken in de stad kom ik te vernemen dat ik tien dagen in volpension aan de Costa Brava kan verblijven voor de prijs van 5 999 fr. Als ik goed reken, komt dat op 17 997 fr per maand.

Ik zou mij met deze willen inschrijven voor een levenslang verblijf in volpension aan de Costa Brava. U kunt mijn reisticket sturen naar De Wilde Wingerd, opvangcentrum voor daklozen, alwaar ik tegenwoordig verblijf en waar ik plus minus 22 000 fr per maand moet dokken voor een krakend bed, een stinkend gemak en veel te weinig eten.

Met zakelijke hoogachting,

Aan het incassobureau Goetmaeckers

Antwerpen, De Nachtegael,
12 augustus 1997

Geachte heer,

Ik heb uw schrijven in goede orde ontvangen. Ik kan er echter geen kop en geen staart aan krijgen. Kunt u mij laten weten wat u bedoelt met de volgende woorden: 'betekening', 'deurwaardersexploot' en 'nalatigheidscalculatie'.

Ik begrijp dat u mij schrijft in opdracht van het opvangcentrum voor daklozen De Wilde Wingerd waar ik voor de zomer enige tijd verbleven heb. Wilt u bij gelegenheid de mensen die dat spel uitbaten mijn groeten overbrengen.

In dankbare hoogachting,

Aan Jos Geysels, directeur van AGALEV

niet gedateerd

Geachte heer,

Men komt mij te zeggen dat het uw groene mannen zijn die erachter zitten dat er beslist is dat een mens voortaan stukken van mensen moet betalen voor een simpele vuilzak. Welnu, ik weiger te betalen voor een vuilzak.

Waarom betaalt een mens belastingen? Juist, voor de Algemene Dienstverlening zoals daar zijn: de politie, de brandweer, de vuilkar, de ministers, de mannen die de fonteinën doen spuiten, enzovoort.

Ik moet toch ook niet apart betalen per keer dat de politie het woord tot mij richt (gelukkig maar) en als mijn huis (stel dat ik er een had) per ongeluk uitbrandt, moet ik achteraf toch ook niet extra voor de pompiers gaan betalen. Dus waarom dokken per vuilzak?

Ik hoop dat u uw groene mannen van gedacht kunt doen veranderen.

Met hoogachting,

Aan de politiecommissaris te Antwerpen

niet gedateerd

Geachte heer commissaris van de politie,

Ik ontving tot mijn spijt een schrijven van het justitie-apparaat. Daarin staan er dingen die ik niet begrijp.

Wanneer een jonge gast in een leegstaand huis gaat wonen, heet dat 'kraken'. Wanneer ik uit armoede tijdelijk een leegstaande vochtige kelder betrek en de eigenaar misschien wat laat op de hoogte breng, heet dat 'huisvredebreuk'. Vanwaar dat verschil?

Wanneer ik misschien per ongeluk, in het volle van een woordenwisseling, juist onder de kraag (het is amper zichtbaar) van een politievest een klein scheurtje heb gemaakt, heet dat 'het toebrengen van slagen en verwondingen'. Zou u niet beter de kleermaker van het politieapparaat ter verantwoording roepen?

Is het niet mogelijk om alsnog toch enige verbeteringen aan mijn proces-verbaal aan te brengen?

Ik dank u met hoogachting,

Aan de directie van het opvangcentrum
De Wilde Wingerd

Antwerpen, Sint-Erasmusziekenhuis,
2 februari 1999

Mijne heren,

Ik heb mij vorige week aangemeld aan de deuren van uw opvangcentrum omdat ik water in mijn voeten had en een kwade hoest, en omdat ik geen hout meer had om pijlen te maken. De Hilde die van dienst was, heeft mij echter niet willen binnenlaten omdat ik mij bij een vorig verblijf zagezegd niet aan de reglementen zou hebben gehouden en omdat ik zagezegd nog een openstaande schuld bij u zou hebben uitstaan. Ik betwijfel dat allemaal ten stelligste, maar soit.

Ik schrijf u nu om u gerust te stellen, want allicht vond u het toch vervelend dat uw personeelslid zich zo onmenselijk heeft gedragen. Ik heb mij achter de hoek van uw opvangcentrum op het trottoir ineens laten zakken voor de deur van de aldaar aanwezige Aldi. Korte tijd later ben ik dan met een ambulance naar het Sint-Erasmusziekenhuis gevoerd, waar men mij zonder vragen te stellen verzorgd heeft en waar ik nu verblijf op een tweepersoonskamer met bekabelde kleurentelevisie.

Ik ben verheugd u dit goede nieuws te kunnen melden en sluit met hoogachting,

Aan de directie van het Sint-Erasmusziekenhuis
te Borgerhout

Antwerpen, De Nachtegael,
26 februari 1999

Geachte heren dokters,

Ondergetekende heeft vier dagen in uw instelling gelegen, waarvan de laatste dag slechts een halve dag was omdat ik na het middageten ben vertrokken. Ik kom daarvoor nu een factuur te ontvangen van meer dan 13 000 fr wat ik lichtelijk overdreven vind. Voor dat bedrag kan ik, om maar iets te zeggen, met de firma Neckermann een hele maand in volpension naar Spanje.

Ik ben ten andere in de onmogelijkheid om deze factuur te betalen daar ik volkomen op zwart zaad zit. Ik wil echter mijn goede wil betonen en u een kostenbesparend voorstel aan de hand doen. Het gaat om het volgende.

Ik heb in uw instelling verblijvende amper kunnen slapen vanwege de neonreclame op het dak van uw gasthuis die de ganse nacht flikkerde. Ik neem aan dat u reclame moet maken om uw bedden vol te krijgen, maar u zou grof geld kunnen besparen door uw geschiedenislessen beter te leren.

Ik vernam van de mens die vanwege een afgezette prostaat in het bed naast het mijne lag, dat de stichter van uw instelling, de heer Erasmus, nooit tot heilige is

benoemd. De heer Erasmus zou integendeel een heidense ziel geweest zijn en hij is er waarschijnlijk niet echt gelukkig mee dat u hem sint noemt.

Ik kom nu met het voorstel om die aan- en uitfloepende SINT-letters van uw dakreclame te verwijderen. U verbetert op die manier een historische fout en naar mijn berekeningen hebt u op een half jaar tijd vanwege uw verminderde elektriciteitsrekening het bedrag uitgespaard dat u nu vermeld hebt op de mij toegestuurde factuur.

Ik hoop met deze, met de meeste hoogachting, mijn schuld te hebben voldaan,

Aan de minister van Tewerkstelling

niet gedateerd

Geachte heer,

Ik begrijp dat het uw werk is om zoveel mogelijk mensen aan het werk te krijgen, maar uw maatregelen beginnen hun doel voorbij te schieten. Ondergetekende wordt thans bestuurd door vier sociaal maatschappelijke werkers, te weten:

1) De heer Weemaeckers Wilfried, die zich vooral bezighoudt met het intrekken van mijn toch al miserabele inkomen;

2) Mevrouw Delière Hilde, die mij door een of andere gerechtscommissie is toegewezen om mij te controleren;

3) Juffrouw Lathouwers Hilde, die mij vanwege het christelijke ziekenfonds bijstaat (maar die er desalniettemin niet voor kan zorgen dat ik kan terugtrekken voor het trekken van tanden of dat ik kosteloze verzorging kan krijgen voor dringende medische zorgen);

4) Juffrouw Meylemans Annemie, die mij recent door uw ministerie is toegewezen om mijn traject te begeleiden, wat dat ook moge inhouden.

Is het niet mogelijk drie vierde van deze sociaal maatschappelijk werkers te schrappen, te beginnen met bijvoorbeeld de heer Weemaeckers Wilfried. Met het vrijgekomen kapitaal zouden de bestaansminima kunnen worden opgetrokken.

Ik dank u met hoogachting,